

[Bækgaard.]

gennem tilskud af forskellig art har holdt priserne kunstigt nede på eksportmarkederne. I stedet for det nuværende forbrugspristal bør vi have et produktivitetspristal, som omfatter hele samfundet. Den forskel, der er og har været mellem produktionspris og eksportpris, er udtryk for, hvad samfundet skylder eksporterende og dermed valutaskabende erhverv. Om en sådan gæld bliver honoreret gennem produktionspræmiering eller eksportpræmiering, kan vel i og for sig være ligegyldigt.

I den forbindelse vil jeg da lige nævne, at i lovforslaget om afsætning af danske landbrugsvarer er der efter min opfattelse gjort et lille skridt i den rigtige retning derved, at man går over fra ejendoms- og kotilskud til mælketilskud. Da der sikkert er mange både i og uden for det høje ting, der ikke helt gør sig klart, hvorfor jeg hæfter mig så stærkt ved pristalssystemet, vil jeg gerne oplyse, at havde landbrugets produktions- og eksportpriser været beregnet på samme basis som det nuværende pristal, ville 1 kg smør i 1963 have kostet 11 kr. 16 øre imod nu 7 kr., altså ca. 50 pct. mere, og tilsvarende ville det have været for næsten alle vore landbrugseksportvarer; 100 kg byg ville have kostet 74 kr. 40 øre mod nu 45 kr. 83 øre. Og for at ingen skal gøre sig forkerte forestillinger, synes jeg, det skal nævnes, at disse priser er udtryk for den stigningstakt, der har gjort sig gældende, siden pristallet blev startet. Dengang var landbrugspriserne beregnet i samme forhold som de øvrige priser, og derfor var der intet hensyn taget f. eks. til, at over halvdelen af den mælk, som landbruget producerer, er malket i forskuddt arbejdstid og weekends. Jeg gør lige opmærksom på så lille en ting, bl. a. fordi en præst for nogen tid siden ønskede løntillæg for at arbejde om søndagen.

I dagspressen landet over har disse landbrugslovforslag jo været genstand for nogen drøftelse og meningstilkendegivelse. Flere har sammen med det ærede medlem hr. Morten Lange givet udtryk for, at som følge af en bedring af landbrugets forrentningsprocent var det overflødigt med støtte til landbruget. Jeg håber, at de, som er inde på den tankegang, har sat sig grundigt ind

i beretningen fra Landbrugets Realkreditfond, som blev offentliggjort i tirsdags, og hvoraf det fremgår, at alene i 1964 har fonden udlånt 166 mill. kr. Som supplement til dette kan jeg oplyse, at i 1962 steg landbrugets gæld med ca. 3 mill. kr. om dagen. Det tyder jo ikke meget på, at landbrugets indtjening er særlig god, selv om forbedrede eksportpriser i 1963 og 1964 har medført den før nævnte stigning i forrentningsprocenten.

I den forbindelse vil jeg også gerne gøre det ærede medlem hr. Morten Lange og flere opmærksom på det økonomiske sekretariats årsoversigt fra 1. marts 1965, hvori der peges på, at de forbedrede eksportpriser er fremkommet ved ugunstige klimatiske forhold i Argentina og Vesteuropa i 1963, som medførte betydelige besætningsreduktioner; besætningerne kan tidligst ventes retableret i 1965-66, men deres genopbygning vil sikkert være ensbetydende med større konkurrence og faldende priser til den tid.

Til selve lovforslagene har jeg ikke mange bemærkninger at gøre. Som jeg sagde før, er jeg af den opfattelse, at lovforslaget om afsætning af danske landbrugsvarer er ændret i den rigtige retning ved, at ejendoms- og kotilskud på 150 mill. kr. ændres til et tilskud pr. kilo produceret mælk, som efter den mælkemængde, der forventes produceret i de kommende år, vil udgøre ca. 3 øre pr. kilo. Det er en direkte produktionspræmiering, og den falder på den mest arbejdskrævende del af landbruget, nemlig kvægholdet, der ifølge landbrugstællingerne vel netop af den grund har haft en faldende tendens i de senere år, selv om den før omtalte forbedrede økonomi i 1963-64 i overvejende grad skyldes bedre priser på slagtekvæg. Men i betragtning af, at alting er steget stærkt i de to år, den nuværende lov har virket, ville 5 øre pr. kilo sikkert give et mere passende forhold, såfremt der skal være tale om en blot nogenlunde rimelig indkomstmæssig placering.

I mit parti er vi tilfredse med, at hjemmemarkedsordninger og gødnings- og mejerirationaliseringstilskud fortsætter, ligesom vi ser med megen sympati på, at grundskyld til stat og amt bortfalder. Fra vor side har vi gang på gang sagt, at det er